

ja ütles: „Armas issa! sa tead füi, et Selam ikka keikis ustav ja sannakuselelik olnud, egga posleks temma nüüdki efsinud, kui sa isse temmale rahha ei olleks annud, mistedda efsitas; kui ta sinno käest sedda hulka rahha posleks sanud, kui sa temma usko käisid katsumas, siis ei olleks temmal asja olnud ärramisõna, olgo siis nüüd arm üllem, kui õigus, anna vaese efsiale andeks, seist sul ennesel on ka süüd seál jures.“ Kunninga süddas sai ligutud, ta lubbas Selamile andeks anda. Kunninga poeg isse tahtis selle römo surnume kulutaja ingel olla. Ta sai kuulda, et umbes pole tunni pärast liinna lõrwas wäljal Selam jubba piddi mahha lastud sama. Kustoga pandi hobbone saddulasse, funninga poeg astus selga ja läks ni aiades, kui hobbone wähhå sutis, hukkamisse paika. Jubba soldatid seisid reas, kes omma seltsimehhe Selami surnuks pidid lastma, püssid walmis; jubba trummid hüüdsid, ja upser hüdis: „Pange püssid palgesse!“ — kui parajatte veel funninga poeg wähhutava

hobbosega liggi joudis ja andeksandmist tulutas. Trummid jáid wait, püssid wausid ja römo kissa föllas iggaühhe suust. Mago Paradisi õnnis pölli olleks selle römoga Maria käes olnud; ta jooksis römoga õisates omma kalli Selami jure, ja moslemad läksid omma heateggiat funninga poega tännama, kes veel moslemattele hulga rahha einkis. — Soldatid, kes omma kalli seltsimehhe surma pidid saatma, ehhitosid römo pärast ommad püssid rohheliste pu-öksteega, ja läksid Selami ja Mariaga seltsis, iggaühhele römo kulutades liinna. Keikis paikus, ligigid ja faugel fideti funninga armo-meelt, ja veel ennam temma poia armo-andjat moistust ja hallastusse teggo. Kunninga poeg olli pea-aego veel rõömsam, kui need, kellele ello ta ueste kätte andnud. Warsi õnnistas firriko öppetaja Selami ja Maria pariks rahwaks ja moslemad ollid rõömsad omma kalli ülema wallitseja armo al ellades.

Iggaüks lootko Jummala peale, temma seadmised ja saatmised on monda korda